

Dochter en Zus van een
gezegende familie.

Uit het mooie Drenthe

Geachte meneer of mevrouw,

Hierbij wil ik reageren op jullie besluit tot het veranderen van de leerplichtwet. Ik ben opgegroeid met thuisonderwijs, en daarom wil ik jullie vertellen waarom thuisonderwijs voor mij zo belangrijk is.

Mijn eerste jaren als jong meisje waren op een christelijke basisschool. Ik genoot, gezelligheid met vriendinnen en leuke uitjes op school. Ik kan me er niet zo veel meer van herinneren, maar wel dat er een nare verdeeldheid was.

Ik was een jaar of zes/zeven toen we gingen verhuizen. Er was een leuk afscheid op school, en we gingen naar een nieuwe basisschool. Ook dit was een 'christelijke' school, helaas waren niet alle aspecten zo christelijk. De ene dag een sprookje en de andere dag een bijzonder wonder uit de bijbel. Als kind komt alle informatie die mensen je vertellen binnen. Ik geloofde iedereen om me heen, of het ging om mijn vader of om sinterklaas. Ik ben mijn ouders tot op deze dag dankbaar dat ze dat jaar kozen voor thuisonderwijs. Misschien was het een kleine schakeling, maar van deze tijd zijn er geen enkele nare herinneringen.

Mijn dagen waren gevuld met interessante lessen, mijn moeder helpen in de huishouding, en mijn geweldige familie. Een van de meest geweldige maanden, was onze reis door Engeland. We leerden zo ontzettend veel nieuwe dingen, natuurlijk de taal Engels, maar ook de geschiedenis van Engeland. Elke dag begon met rekenen, taal, en bijbellessen, de middag was gevuld met museumbezoeken en andere prachtige monumenten. Onze vakanties waren niet gewoon, en soms gingen we midden in het schooljaar een week op vakantie, maar na een paar dagen wilde we graag verder leren, en daarom ging ons schoolwerk overal mee naartoe.

Tijdens mijn basisschooljaren kregen we les aan de keukentafel, bijvoorbeeld dictees en tafels oefenen. Als mijn vader thuiskwam kregen we een bijzondere les, de ene keer geschiedenis, dan weer aardrijkskunde, we hebben zelfs een tijd boekhouding gekregen. Ik genoot enorm van deze dingen.

Veel mensen denken dat ik misschien eenzaam was of geen vriendinnen had, maar ik had meer vriendinnen dan ik tijd had. Ik ging elke dag naar een andere sport, ik ben naar dansen, gymmen, zwemmen, judo, volleybal, tennis, paardrijden, en nog zoveel andere dingen geweest. Op elke sport had ik vriendinnen, en zeker ook uit onze geweldige gemeente. Ook heb ik een grote familie, al deze lieve jonge tantes en ooms waren mijn vrienden.

Tijdens deze fijne jaren kreeg ik dromen over wat ik later wilde worden, toen werd het duidelijk dat ik een diploma wilde krijgen. Dus zo'n vijf jaar geleden ben ik begonnen met onze nieuwe methode, de Accelerated Christian Education. In deze methode stond de Heere Jezus centraal, en mijn geloof is enorm versterkt door de bijzondere levenslessen die ik heb geleerd. Een aantal lessen gingen over vriendelijkheid, geduld, doorzetting, maar ook over efficiëntie, de natuur en de economie. Ik heb vaak de kans gekregen van mijn ouders om naar school te gaan als ik dat wilde. Dus er was niets wat me tegen hield.

Wel waren er een aantal dingen die ik persoonlijk niet prettig vond. Van veel meiden hoorde ik dat ze gepest werden of er waren maatstaven waar ze aan moesten voldoen. De druk die ik bij hen zag, voelde ik thuis niet. Ik voel me vrij en overal toe in staat.

Nu ik dit jaar via thuisonderwijs mijn havo-diploma heb behaald, ga ik in september mijn nieuwe opleiding verpleegkunde beginnen. Mijn dromen gaan verder dan die opleiding, en ik hoop op een dag mijn eigen kinderen te kunnen opvoeden. Maar de wereld waar ik naar keek als jong meisje is weg. Ik heb geleerd dat je niet iedereen kan vertrouwen maar dat er Een is die altijd te vertrouwen is. Ik wil mijn kinderen opvoeden met Zijn liefde en Zijn wijsheid. Ook als ik kijk naar mijn vier broertjes en mijn lieve zusje is het moeilijk voor te stellen dat ze in hun jonge jaren al naar een school zouden moeten om zichzelf te verdedigen.

Ik weet wie ik ben, en wat ik hier doe op deze aarde. Ik heb een stevig fundament, en dit is gebouwd in de jaren thuis. Kinderen zijn beïnvloedbaar, en daarom moeten ze weten dat ze geliefd zijn, dat ze alle het goede kunnen zolang ze erin geloven.

Als deze wetten worden doorgezet zullen veel kinderen naar school moeten. Niet elke ouder heeft de pabo gedaan. De redenen van thuisonderwijs gaan van religie naar moeilijk leren. Thuisonderwijs geeft elk kind de kans om te leren op zijn eigen tempo. Mijn ouders hebben me nooit gedwongen om meer te doen dan ik kon, maar ze hebben me ook zeker niet niks laten doen. Ik heb genoten van deze heerlijke jaren thuis.

Ik hoop dat jullie deze eisen nogmaals willen overdenken. Niet alleen voor mijn familie, ook voor veel andere gezinnen en voor mijn kinderen, want elk kind is uniek en heeft recht op zijn eigen onderwijs ook in de toekomst.

Met vriendelijke groet,

Matthanja uit Drenthe,